

a zálogtartás elhagyására, a mi tehát a zsarolásnak képezi alkotó elemét. A sértett letartóztatása e szerint, mint a személy ellen elkövetett erőszak, ez esetben a súlyosabban büntetendő bűncselekménybe olvad be. . . (1910. évi április hó 28-án, 3034. sz.)

A kir. Curia döntései a jogegység érdekében. *)

327.

A jogos védelem esetének megállapítása céljából a jogegység érdekében perorvoslat akkor sem használható, ha az ítélet a jogos védelem kizárását megállapító körülményeket nem is tartalmazza.

(B. T. K. 79. §., B. P. 441. §.)

A kir. Curia: A perorvoslat elutasítatik.

Indokok: A kassai törvényszék 1908. évi december hó 18-án 11,361. szám alatt hozott, a felek megnyugvása folytán nyomban jogerőssé vált ítéletével ifj. Szarka János vádlottat bűnösnek mondotta ki a B. T. K. 301. §-a és 306. §-ának első tétele alá eső, a 307. §-nak 1. bekezdése szerint büntetendő erős felindulásban elkövetett halált okozott súlyos testi sértés büntetében azon az alapon, hogy ifj. Szarka János „1908. évi október hó 4-én este 9 és 10 óra között Ináncson a község utcáján abbéli erős felindulásában, hogy ifj. Pongrácz András ináncsi lakos, a ki őt már egy ízben megverte és összeszurkálta, egy ízben reálított s többekkel megüzente, hogy ismét meg fogja verni, a kérdéses alkalommal a bűnjeles ölmos botot háta mögött elrejtve, feléje közeledett és oly mozdulatot tett, melyből ifj. Szarka János méltán azt következtethette, hogy őt ismét bántalmazni fogja, ifj. Pongrácz András testét zsebkéssel a fej baloldalára irányzott egyszeri szurással szándékosan, de ölési szándék nélkül bántalmazta, minek következtében ifj. Pongrácz János a szenvedett sérülések folytán 1908.

évi október hó 5-én meghalt“; és ezért ifj. Szarka János vádlottat az előzetes fogsággal két hónap beszámítása mellett egy évi börtönre ítélte el.

A koronaügyész ezt az ítéletet törvénysértőnek mondja azért, mert „az adott esetben a sértett cselekvősége határozottan a jogtalan támadás jellegével bírt; a jelenet előzményét tekintve, vádlott méltán tarthatott attól, hogy a legközelebbi pillanatban már elkesik a védekezéssel“; vádlott tehát az ellene intézett jogtalan és közvetlen megtámadás elhárítására szükséges, vagyis jogos védelmet gyakorolt akkor, midőn a sértettet megszurta; minélfogva cselekménye beszámíthatóságát a B. T. K. 79. §-a kizárja.

Ámde annak eldöntése, hogy valamely adott esetben a sértett fellépése a vádlott ellen intézett, vagy azt fenyegető jogtalan és közvetlen megtámadás jellegével bírt, valamint, hogy vádlott cselekvősége ezen megtámadás elhárítására szükséges volt s hogy ehhez képest a B. T. K. 79. §-ában körülírt jogos védelemnek ott meghatározott feltételei fenforognak-e? csak az elbírálandó eset összes körülményeinek beható mérlegelése alapján eszközölhető; ez a mérlegelés pedig az önálló bírói ítélkezés körébe vág.

A jelen esetben a megtámadott ítélet azokat az okokat, melyek a megállapított tényekből levont jogi következtetésekre illetve a jogos védelem kizárására nézve irányadók voltak, nem tartalmazza ugyan; ez azonban még sem indokolhatja az ítélet törvénysértő voltának kimondását, mert a megállapított tényekből levont jogi következtetések esetleges helytelensége a B. P. 441. §-a szerint a jogegység érdekében használható perorvoslat egyedüli tárgyát képező nyilvánvaló törvénysértésnek nem minősíthető.

A koronaügyész perorvoslata ezek szerint alaposnak felismerhető nem lévén, azt elutasítani kellett. (1910. évi február hó 24-én, 1229. sz.)

*) A 326. számú döntést l. a Büntető Jog Tára 60. k. 107. lapján.